Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26488
Copyright: Admont, Benediktinerstift

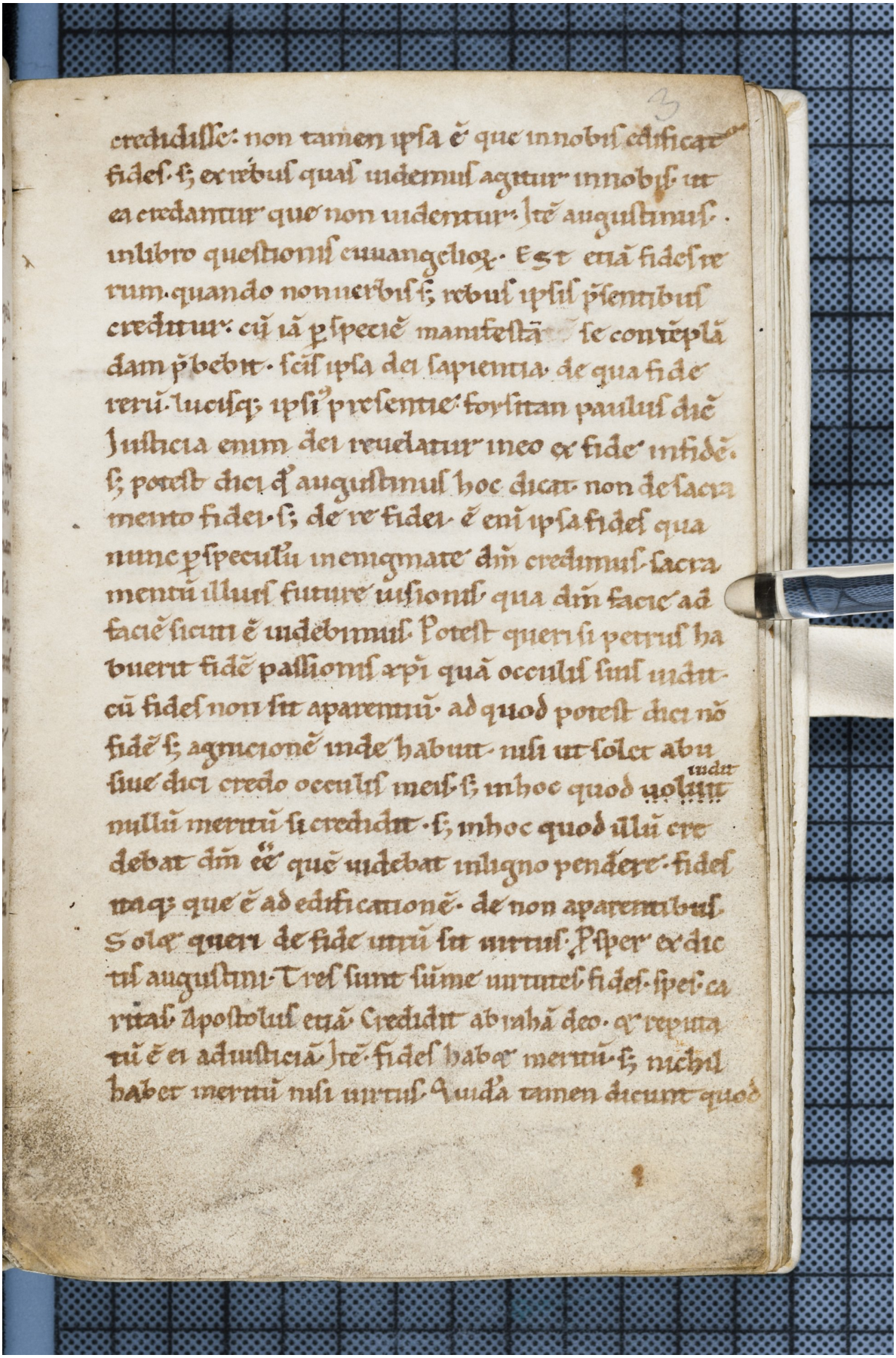

credidisse: non tamen ipsa ē quę in nobis edificat
fides. s; ex rebus quas uidemus agitur in nobis. ut
ea credantur quę non uidentur. Itē augustinus.
in libro questionis euuangeliorū. Est etiā fides re
rum. quando non uerbis s; rebus ipsis p̄sentibus
creditur. cui iā p̄ speciē manifestā se contēplā
dam p̄bebit. scil ipsa dei sapientia. de qua fide
rerū. lucisq; ipsi p̄ presentiē forsitan paulus diē
Iustitia enim dei reuelatur in eo ex fide in fidē.
s; potest dici q̄ augustinus hoc dicat. non de sacra
mento fidei. s; de re fidei. ē enī ipsa fides qua
nunc p̄ speculū in enigmate dm̄ credimus. sacra
mentū illius future uisionis. qua dm̄ facie ad
faciē sicuti ē uidebimus. Potest queri si petrus ha
buerit fidē passionis xp̄i quā occulis suis uidit
cū fides non sit apparentiū. ad quod potest dici nō
fidē s; agnitionē inde habuit. nisi ut solet abu
siue dici credo occulis meis. s; in hoc quod uoluit
nullū meritū si credidit. s; in hoc quod illū cre
debat dm̄ ēē quē uidebat in ligno pendere. fides
ergo quę ē ad edificationē. de non apparentibus.
Solę queri de fide uirtū sit uirtus. P̄sper ex dic
tis augustini. Tres sunt sūme uirtutes fides. spes. ca
ritas. Apostolus etiā Credidit abrahā deo. ex reputa
tū ē ei ad iustitiā Itē. fides habet meritū. s; nichil
habet meritū nisi uirtus. Quidā tamen dicunt quod